

A kongresszusi irányelvekről

„Az előttünk álló időszak fő feladata az, hogy támaszkodva eddigi nagy vívmányainkra, tovább erősítsük társadalmunk szocialista vonásait, megszilárdítsuk a termelés, az életszínvonal és az életkörülmények területén elért eredményeinket és biztosítsuk nép gazdaságunk fejlődését, szocialista építőmunkánk sikeres folytatását” — fogalmazták meg az MSZMP KB kongresszusi irányelvei a legfontosabb tennivalókat. Ezekre koncentrálva bontakozott ki eleven és alkotó szellemű vita a József Attila Tudományegyetem marxizmus-leninizmus tanszékein oktató kommunistaik között a vezetőségválasztó taggyűlésen.

A kongresszusi irányelvekről, a teendőkről kibontakozó országos politikai eszmecsere során a taggyűlésen — amelynek dr. Rácz János tanszékvezető egyetemi tanár volt a levezető elnöke — az egyetemen oktató, kutató párttagok a jelen történelmi helyzetben végzett gazdasági, politikai és ideológiai-kulturális munkával összefüggésben fejtették ki véleményüket. Dr. Szabó István titkári beosztásában a hozzájárulásokban is megfogalmazódott, hogy az irányelvekben foglaltak alapos helyzetelmezéssel tükrözik a párt fő politikai irányvonalának folytatását, az elvi, marxista-leninista, reális és nyílt politikát, úgy, hogy a dokumentum egy célra irányoz, az előrehaladás érdekében végzendő legfontosabb feladatok meghatározására. Egyetértettek azzal, hogy az irányelvekben a gazdasági építőmunka kérdéseit kapták a legnagyobb helyet, hiszen a szocializmus építésének kulcskérdése ma a gazdasági munka, a termelés. Eppen ezért felhívták a figyelmet arra, hogy a párt XII. kongresszusának a gazdasági fejlődés és a gazdaságirányítási rendszer feladataival konkrétan, minden összefüggést feltárva kell foglalkoznia, különös tekintettel a feltételrendszer átalakításának problémáira, az eszközrendszer megújulására. Alapvetően fontosnak tartják a külső és belső gazdasági folyamatok elemzését. Több felszólaló véleménye szerint a kongresszusnak számolnia kell azokkal a kérdésekkel, amelyek az utóbbi években nem

tudunk megfelelően úrrá lenni. Többek között például a tervszerségnek, az ideológiai és gazdasági élet összhangjának és a szocialista demokráciának meglévő problémáival. Hangsúlyozták az egyetemen tevékenykedő kommunisták, hogy a jövőben a gazdasági építőmunka során kívánatos nagyobb gondot fordítani a döntések, a végrehajtás, az ellenőrzés és az egységes felelősség összhangjára, valamint a döntések alternatív előkészítésére.

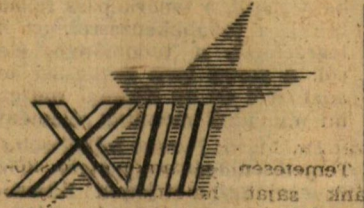
Javasolták az alapszervezethez tartozó párttagok, hogy a XII. kongresszus a XI. kongresszus határozatainak megfelelően érdemben foglalkozzon a programnyilatkozat időarányos teljesítésével, a fejlett szocializmus építésének elméleti és gyakorlati kérdéseivel. Fontosnak ítélték, hogy a pártkongresszus a napjainkban zajló ideológiai vitát értelmezze, minősítse, és jelölje meg az uralkodó tendenciákat. Szóltak arról, hogy szükséges a társadalom szerkezetében végbe ment változások részletesebb elemzése. Nagyobb gondot kell fordítani a közösségi érdekek és értékorientáció, valamint az egyéni értékorientációk dialektikus összhangjának megteremtésére gazdasági intézkedésekkel és ideológiai neveléssel. Szükségesnek tartják, hogy a kongresszuson az életszínvonal-politikával kapcsolatos állásfoglalás világosabban, közérthetőbben fogalmazódjon meg.

A gazdasági építőmunkának minden más területet meghatározó jelentőségét elismerve, fontosságát hangsúlyozva a taggyűlésen szóltak az ideológiai-kulturális építőmunka soronlevő legfontosabb feladatairól. A fejlett szocializmus építése, a demokrácia és emberek gondolkodása, magatartása, cselekedetei révén valósul meg. Eppen ezért szükséges, hogy a tudati tényezők elemzése, alakításának teendői a kongresszus s annak határozataiban kájonak nagyobb hangsúlyt. Az ideológiai munka, az agitáció és a propaganda, az oktatás és a nevelés olyan feladatokra hívták fel a figyelmet, amelyekkel az általános emberi erkölcsi vonásokat nemcsak megőrizjük, de kiteljesíthetjük és magasabb színvonalra emelhetjük. Hangsúlyoz-

ták, hogy e téren egyik legfőbb tennivalónk, oda hatni, hogy jobban terjedjenek és erősödjenek a szocialista erkölcsi vonások. Ezzel összefüggésben felelősséggel szóltak arról, hogy a jövő szocialista nemzedékének nevelésében a felsőoktatásban tevékenykedőkre milyen fontos feladatok hárulnak. Felvetették a vita során, hogy az erkölcsi nevelés, a világnézeti oktatás terén bizonyos még jelentős adósságaink vannak az általános iskolától kezdve a középfokú oktatáson át a legfelsőbb szintű képzésig. A fiatalok oktatásának, nevelésének problémáival, az ifjúság helyzetével az irányelvekben megfogalmazottaknál széleskörűbben kell foglalkozni véleményünk szerint a kongresszuson.

Az egyetemen oktató-nevelő kommunistáknak pedig további munkájuk során egyik legfontosabb feladatként határozták meg a cselekvési programként azt, hogy fokozzák a világnézeti nevelőmunka hatékonyságát. A konkrét, valós helyzethez jobban kötődve és igazodva törekedjenek a marxizmus-leninizmus oktatása színvonalának s ezzel együtt hatékonyságának emelésére. Kritikus és önkritikus szöveggel arról, hogy a leendő értelmiségiek nevelésében rájuk váró fontos feladatok megvalósításához javítaniuk kell munkájukat.

A tudományegyetem marxizmus-leninizmus tanszékein oktató kommunisták taggyűlésén a magas színvonalú és hozzáértő, aktív vita során — amelyben felszólalt dr. Rácz János, dr. Tóth László, dr. Csépanyi Dezső, dr. Óradógh Piroska, dr. Belényi Gyula, dr. Gábor Kálmán, dr. Nagy Lajos, dr. Egető Emese, dr. Sallai Miklós, dr. Várnai Ernő, dr. Horvácz László, dr. Géczy József és dr. Imre Ottó — az irányelvekkel való széles körű egyetértés, a párt politikájára iránti bizalom, s az azt valoraváltani akaró cselekvőkészség nyilvánult meg. Sz. M.

Eredményes öt évet zártak

Mint ismeretes, országsszerte megkezdődött az MSZMP XII. kongresszusát megelőző beszámoló taggyűlések, amelyeken a párttagság számot adott az utóbbi öt év munkájáról. A beszámolók egy részén a Központi Bizottság küldöttjei is részt vettek, ami a taggyűléseknek külön jelentőséget adott.

Ilyen beszámoló taggyűlése került sor a SZOTE Gyógyszerésztudományi Karának pártalapszervezetében, ahol Knapp András miniszterhelyettes, az MSZMP KB tagja vett részt. A vendéget elkíserte dr. Székely Sándor, a Szeged városi PB titkára és dr. László Ferenc, a SZOTE PB titkára. Az ünnepélyes taggyűlés elnöke dr. Selmezi Béla volt.

Dr. Kata Mihály alapszervezeti titkár ismertette a vezetőség beszámolóját az 1975-től végzett munkáról, az alapszervezet és a Kar eredményeiről, illetve gondjairól. A beszámoló kiemelte, hogy a pártirányítás minden területen jelentékeny mértékben erősödött. Sikereket értek el a szervezeti életben, a pártoktatásban és a pártépítésben. Javultak az alapszervezet és a KISZ-szervezet kapcsolatai.

Végrehajtották az oktatás korszerűsítésére 1972-ben hozott központi és helyi határozatokat. Feladatokat jelöltek meg, hogy a mai és jövő társadalmi elvárásainak jobban megfelelő gyógyszerészképzés koncepcióját újra meg kell fogalmazni és ennek érdekében az oktatás korszerűsítését szükséges tovább folytatni.

A nevelőmunka a karon régóta példamutató, s ez a jó oktató-hallgató kapcsolatban realizálódik. Ezen a téren további lépést jelent a szaktárgyak ideológiai vonatkozásainak kidolgozása és a tanulmányi fegyelem megszilárdítása.

A tudományos kutató munka hatékonyságát jelzi a karon elkészült 11 kandidátusi disszertáció és az, hogy a munka eredményei nemzetközi viszonylatban is megállják helyüket. A karon felhalmozódó szellemi kapacitást fokozottabb mértékben kívánják a gyógyszerkutatás szolgálatába állítani.

Jelentős eredmények számít, hogy három fiatal tanszékvezető professzor kinevezésére került sor. Az ún. „második vonal” létrejöttében, a káderutánpótlásban is előrelépés történt.

Gondot okoz az, hogy a beszámolási időszakban 21 százalékkal csökkentették az oktatók számát, a kutató munka műszerezettségéig alig emelkedett.

A beszámolóhoz — számos új gondolattal, javaslat felvetésével — sokan és érdemben szólják hozzá. Nagy érdeklődés kísérette Knapp András felszólalását, aki időszerű oktatáspolitikai kérdésekről adott tájékoztatást, illetve dr. László Ferenc hozzászólását, az alapszervezet munkájáról.

A résztvevők azzal a meggyőződéssel zárták a beszámoló taggyűlést, hogy a SZOTE Gyógyszerésztudományi Kar pártalapszervezetének munkája eredményes volt.

Pártvezetőségek

Intézményeinkben az elmúlt hetekben a pártszervezetek megválasztott vezetőségválasztó taggyűléseit.

A SZOTE Elméleti Intézeteinek alapszervezeti vezetősége: dr. Takáts István (titkár), dr. Balázspiri Lajos, dr. Molnár József, Galambosi Istváné, dr. Mészáros Imre, dr. Koltay Mátyas és dr. Györi István.

A klinikai alapszervezetek vezetőségei:

I. Alapszervezet: dr. Sági István (titkár), dr. Husz Sándor, Felső Pálné, dr. Lonovics János, dr. Janka Zoltán, dr. Wittmann Tibor és dr. Julez János.

II. Alapszervezet: dr. Nyitrai László (titkár), dr. Horváth Örs Péter, Kuti Anna, dr. Huszka Endre, dr. Szalay László, dr. Csepregi Erzsébet és dr. Petri István. III. Alapszervezet: dr. Turi Sándor (titkár), dr. Szabados Eva, dr. Godó György, Szabó Györgyné, dr. Olasz Tibor, Rácz Istváné és Lovász Ferencné.

A Társadalomorvostani alapszervezet vezetősége: dr. Kükörcz György (titkár), dr. Zoltán Örs Tamás, Savanya Ferencné, dr. Révész Mihály, dr. Csikós Ferencné, dr. Virágos Kiss Erzsébet és Óradóghné dr. Kötöngy Ilona.

A Gazdasági Igazgatóság alapszervezetének vezetősége: Kocsis András (titkár), Molnár Andrásné, Nogrády Sándorné, id. Vass Imre, Dombóvári Emil, Kapota Mihály és Puczko Éva.

A Gyógyszerésztudományi Kar alapszervezetének vezetősége: dr. Selmezi Béla (titkár), dr. Kata Mihály, dr. Stájer Géza, dr. Sütő Mihályné és dr. Sallai János.

A hallgatói alapszervezet vezetősége: dr. Karácsonyi Péter (titkár), Faragó Csilla, Kiss Fekete Valéria, Deák Ibolya, Varga Endre, dr. Szabó Gyula és Kalmár Nagy Károly.

A Juhász Gyula Tanárképző Főiskola vezetőségének névsora:

I. alapszervezet: dr. Végh József (titkár), dr. Mayer Gyula, Nagy István, Balázs József, dr. Galgóczi László, Tóth Ferencné, dr. és Varga Sándorné dr.

II. alapszervezet: dr. Banó Sándor (titkár), Szabó József, dr. Bányó Edit, Papp György, dr. Csizmazia György, Szabó Lászlóné és Stefanik János.

III. alapszervezet: Tavolcsányi László (titkár), Szarényi Tibor, Dobos Katalin, Varga László, Bonifert Donátos, dr. Halász Tibor és Kiss Judit.

IV. alapszervezet: Kecse Nagy Sándorné (titkár), Berkes Miklósné és dr. Perényi Istvánné.

V. alapszervezet: Miklós Pálné, Jäger László és Eszenyi Aladárné.

A József Attila Tudományegyetem Állami és Jogtudományi

Kar alapszervezetének vezetősége: Dr. Bodnár László, (titkár), dr. Czúcz Ottó, dr. Dáni Sándor, Fekete Adél, dr. Molnár Imre, dr. Papp Ignác, dr. Szabó Imre.

A Bölcsészettudományi Kar történelem pártalapszervezetének vezetősége: dr. Gyimesi Sándor (titkár), dr. Anderle Ádám, Kővér Lajos, dr. Makk Ferenc, Petrovics István.

A Pedagógus pártalapszervezet vezetősége: dr. Csizsár Imre (titkár), Heidrich Gaborné, dr. Kunsági Elemér, dr. Vörös Lászlóné, dr. Zakar András.

A filológus pártalapszervezet vezetősége: dr. Ferencz István (titkár), dr. Bagi Ibolya, dr. Balázs Mihály, dr. Janurik Tamás, Kovács Katalin, dr. Masat András, dr. Szigetvári Lajos.

A Bölcsészettudományi Kar csúcsvezetősége: dr. Keserü Bálint (titkár), dr. Anderle Ádám, Erdélyi Ágnes, Horváth Gábor, dr. Veczko József.

A Természettudományi Kar matematika-fizika pártalapszervezetének vezetősége: dr. Duró Lajosné (titkár), dr. Gyémánt Iván, dr. Lovász László, dr. Molnár Miklós, dr. Papp Györgyné, dr. Pintér Ferenc, dr. Totik Vilmos.

A Vegyész pártalapszervezet vezetősége: dr. Dékány Imre (titkár), dr. Adamkovich István, dr. Ács Gábor, dr. Hackl Lajos, dr. Kókai Mátyas, Meskó Eszter, dr. Notheisz Ferenc.

A biológia-földrajz pártalapszervezet vezetősége: dr. Mészáros Rezső (titkár), dr. Kevei Ferencné, dr. Maráz Anna, dr. Rokk Imre, dr. Szalay László, dr. Szederkényi Tibor, dr. Tóth Il-dikó.

A Természettudományi Kar csúcsvezetősége: dr. Kevei Ferenc (titkár), dr. Farkas Gyula, dr. Gécség Ferencné, dr. Kozma László, dr. Novák Mihály, dr. Szalay István, dr. Zánthó Róbert.

A Marxizmus-Leninizmus pártalapszervezet vezetősége: dr. Tóth László (titkár), dr. Géczy József, Kissné dr. Novák Éva, dr. Koesondi András, dr. Micheller Magdolna, dr. Sallai Miklós, dr. Váczy Mária.

A Központi intézmények pártalapszervezetének vezetősége: dr. Csizsár Imre (titkár), Bozói Lajos, Duró József, Kővesi Mária, Padala Pálné, dr. Trogmayer Ottóné, Várnai Szilárd.

A Ságvári Gimnázium pártalapszervezetének vezetősége: dr. Farkas István (titkár), dr. Janurik Tamásné, Kamarás György, dr. Kardos Józsefné, Kánitz József.

A Ságvári Általános Iskola pártalapszervezetének vezetősége: dr. Makk Ferencné (titkár), Pópoly Jánosné, dr. Szilassy Lajosné.

Az emberekre figyeljünk jobban!

„A VI. ötéves terv éveiben az eddiginél gyorsabban bővüljenek, korszerűsödjenek az egészségügyi intézmények, javuljon felszereltségük. Nagyobb figyelmet kell fordítani az alapellátásra, betegségek megelőzésére, a munkahelyi, környezeti ártalmak kivédésére, a rehabilitációra, a lakosság egészségügyi kultúrájának emelésére... Az egészségügyi irányítás és a szervezőttség javításával, az orvostudomány új eredményeinek alkalmazásával növekedjen a megelőző és gyógyító munka hatékonysága” — fogalmazták meg az MSZMP Központi Bizottságának kongresszusi irányelvei az egészségügy soron levő legfontosabb feladatait. Társadalmunk szociálpolitikájának és leglényesebb, minden állampolgárt érintő kérdéseiről, a feladatok megvalósításának lehetőségeiről beszélgetünk dr. Sági István adjunktussal, a Szegedi Orvostudományi Egyetem belgyógyászati klinikájának intenzív osztályának vezetőjével, a klinikai pártalapszervezet titkárával.

— Mit tart különösen fontosnak ahhoz, hogy a meghatározott célkitűzések sikerrel valósulhassanak meg?

— Mindenekelőtt talán azt, hogy az utóbbi években az egészségügy fejlesztése terén elért jelentős eredményeinkre alapozva, a következő időszakban próbáljuk meg jobban összehangolva, hatékonyabban kihasználni meglévő erőnket. Mind a gyógyító tevékenységben, mind az orvostudományi kutató munkában, mind a leendő orvosok képzésében tapasztalataim és véleményem szerint jelentős belső tartalékok vannak, amelyeknek feltárása és megfelelő hasznosítása további eredmények alapja lehet.

— Az Ön vezetése alatt álló intenzív osztályon nap nap után megbeszélte orvosok harcolnak igen súlyos betegek életének megmentéséért, részt vállaltak az orvosnőhallgatók képzésében. E

rendkívül sokoldalú, összetett tevékenység tapasztalatai alapján miben látja ezeket a belső tartalékokat?

— Elsősorban az úgynevezett emberi tényezőket. Abban például, hogy sikerüljön — miként nekünk az utóbbi években — a gyógyításban csapatmunkát végezni. Olyan együttműködéssel, amelyben az ápolónő, az asszisztens és az orvos, ki-ki a maga legjobb képességei és tudása alapján mindenkor partnere a másiknak, segítve, inspirálva egymást. Egy-egy klinikai osztályon stabil, összeszokott gárda tud igazán eredményesen tevékenykedni. Eppen ezért nagyon fontos, hogy ilyen „csapatokat” tudjunk kialakítani és hosszabb távra megtartani. Ehhez viszont — bár az elmúlt években e téren is lépünk előre — tovább kell szorgalmazni az egészségügyi dolgozók anyagi és erkölcsi megbecsülését. Különösen fontos a három műszakban dolgozók körülményeinek lehetőség szerinti javítása.

A tudományos kutató munkában igen jelentős belső tartalékok számolhatunk a meglévő szellemi erőnk és műszeres kapacitásunk jobb koncentrációjával. Ha erőnket az utóbbi két-három évben megkezdett módon, kellő alaposítással, következetességgel vesszük számba és próbáljuk összevonni — miként az az irányelvek elvárásaiban is megfogalmazódik — a klinikák, illetve a szegedi egyetemen és kutatóintézetek együttműködése jelentős eredményeket hozhat a következő években is az orvostudomány számára. S az új eredmények alkalmazásával természetesen a megelőző és gyógyító munka hatáskörének növeléséhez is hozzájárulhatunk.

A korszerűbb, jobb orvosképzés megteremtéséhez is a meglévő erőnkre, azok jobb együttműködéssel való kihasználására kell támaszkodni a következő évek-

ben. Az orvosképzést, annak lehetőségét még nem sikerült mindenben a társadalmi igényekhez igazítani. Különösen a klinikai tárgyak gyakorlati oktatásának feltételei hiányosak még. Ennek oka az, hogy a gyakorlati oktatás feltételei közel sem javultak arányosan a hallgatói létszám emelkedésével. Nagy segítség az oktató kórházak bevonása a gyakorlati képzésbe, de ez nem tudja helyettesíteni a klinikák ilyen irányú feladatait. Az oktatás korszerűsítésének problémáit éppen az igények növekedése, s a velük egyelőre még lépést tartani nem tudó lehetőségek miatt továbbra is állandóan napirenden kell tartani. S arra törekedni, hogy a meglévő lehetőségek segítségével hatékonyabbá tegyünk, emeljük az oktatás színvonalát. Oktatói, orvosi példamutatással próbáljuk magasabb fokra emelni a hallgatók hivatástudatát, következetes, szigorúbb számonkéréssel erősíteni tanulmányi fegyelmüket s ezzel tudásszintjüket. Öntevékenyebb, igényesebb szakmai munkára kell inspirálnunk a leendő orvosokat.

— Az említett emberi tényezőkből rejlik belső tartalékok jobb kihasználása mellett az egészségügy fejlesztéséhez véleménye szerint mi járulhat még jelentősen hozzá?

— Ahhoz, hogy az előttünk álló feladatokat megvalósíthassuk a meglévő erőik jobb kihasználásával szoros összefüggésben fontosnak tartom az egészségügy területén is az irányelvek szellemének megfelelően a szervezetszerűsítés javítását, az ésszerű takarékoskosságot, s azt, hogy kellő gondot fordítsunk a szemléletformálásra. Fontos számunkra, hogy minél előbb megértse mindenki, hogy a gyógyító tevékenységben is szükséges jobban, hatékonyabban együttműködnünk, s meg kell tanulnunk takarékoskodni anyaggal, energiával, idővel.

Sz. M.